Shabbat Shmini 10 April 2021/28 Nisan 5781

TORAH PORTION

Leviticus 11:1-20

(1) The Eternal One spoke to Moses and Aaron, saying to them: (2) Speak to the Israelite people thus: These are the creatures that you may eat from among all the land animals: (3) any animal that has true hoofs, with clefts through the hoofs, and that chews the cud—such you may eat. (4) The following, however, of those that either chew the cud or have true hoofs, you shall not eat: the camel although it chews the cud, it has no true hoofs: it is unclean for you; (5) the daman—although it chews the cud, it has no true hoofs: it is unclean for you; (6) the hare—although it chews the cud, it has no true hoofs: it is unclean for you; (7) and the swine although it has true hoofs, with the hoofs cleft through, it does not chew the cud: it is unclean for you. (8) You shall not eat of their flesh or touch their carcasses; they are unclean for you. (9) These you may eat of all that

(א) וַיִדַבֵּר יִהוָה אֱל־מֹשֵׁה וָאֱל־אַהַרְן לֵאמָר אַלֶהֶם: (ב) דַּבְּרֵוּ אֱל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמָר זָאת הַחַיָּה אֲשֵׁר תאכלו מכַּל־הַבְּהֶמָה אֲשֵׁר עַל־ ָהָאָרֵץ: (ג) כָּל וֹ מַפְרֵסֶת פַּרְסָׁה וְשֹׁסֵעַת שַּׁסַעֹ פִּרָטֹת מַעַלָּת גְּרָה בַּבָּהָמַה אֹתָהּ תּאכֵלוּ: (ד) אַדְּ אֶת־ זַה לָא תָאכָלוּ מֶמַעַלֵי הַגַּרָה וּמִפַּפְרִיםֵי הַפַּרְסֵה אֱת־הַגָּמָל כְּי־ מַעַלֵּה גַרָה הוא וּפַרְסָה אֵינֵנוּ מַפְרָיס טָמֵא הָוּא לַכֵם: (ה) וְאֵת־ הַשָּׁפַּׁן כֵּי־מַעֵלֵה גָרַה הוא וּפַרְסָה לָא יַפְרֵיס טָמֵא הְוּא לַכֵם: (ו) וְאֶת־ ָהָאַרְנָבֶת כֵּי־מַעַלַת גַּרָה הוא וּפַרְסָה לָא הִפַּרֵיסָה טִמֵּאָה הָוא לָכֵם: (ז) ואת־הַחַזִיר כֵּי־מַפַּרָיס פַּרְסַׁה הוּא וִשֹׁסֵע שֵּׁסַע פַּרְטָּה וִהְוּא גֵּרָה לְאֹ־יַגַּר טמא הוא לכם: (ח) מבשרם לא תאבלו ובנבלתם לא תגעו טמאים live in water: anything in water, whether in the seas or in the streams, that has fins and scales—these you may eat. (10) But anything in the seas or in the streams that has no fins and scales, among all the swarming things of the water and among all the other living creatures that are in the water they are an abomination for you (11) and an abomination for you they shall remain: you shall not eat of their flesh and you shall abominate their carcasses. (12) Everything in water that has no fins and scales shall be an abomination for you. (13) The following you shall abominate among the birds—they shall not be eaten, they are an abomination: the eagle, the vulture, and the black vulture; (14) the kite, falcons of every variety; (15) all varieties of raven; (16) the ostrich, the nighthawk, the sea gull; hawks of every variety; (17) the little owl, the cormorant, and the great owl; (18) the white owl, the pelican, and the bustard; (19) the stork; herons of every variety; the hoopoe, and the bat. (20) All winged swarming things that walk on fours shall be an abomination for you.

הָם לָבֶם: (ט) אַת־זֵה ֹתְּאֹכִלוּ מִכְּל אֲשֶׁר בַּמָּיִם כָּל אֲשֶׁר־לוֹ סְנַפִּיר וְקַשְּׂלֶשֶׁת בַּפַּיִם בַּיַּמֵים וּבַנְּחַלִים אתָם תּאבֶלוּ: (י) וְכֹל אֲשֵּׁר אֵין־לוּ סָנַפֵּיר וַקַשְּקָשֶת בַּיַּמִים וּבַנַּחַלִים מְכַּלֹ שֶׁרֶץ הַמַּיִם וּמְכֵּל גַפָּשׁ הַתַיָּה אַשֵּׁר בַּמַּיִם שֵׁקֵץ הָם לָכֵם: (יא) וִשָּקֵץ יִהְיָוּ לָכֵם מִבְּשַׂרָם לְא תאבלו וְאֶת־נִבְלָתָם תְּשַׁקֵּצוּ: (יב) כַּל אַשֵּׁר אַין־לוֹ סְנַפֵּיר וְקַשְּׁקשׁת בַּמַיִם שֶקֶץ הָוּא לַכֵם: (יג) וָאֶת־ אַלֶּה תִּשַּקְצוּ מִן־הַעוֹף לָא יָאַכְלִוּ שַׁקֵץ הָם אַת־הַנַּשׁר וִאַת־הַפַּׁרַס וִאָת ָהָעָזְנָיֵה: (יד) וְאֵת־הַּדָּאָה וְאֵת־ הַאַיָּה לְמִינַה: (טו) אַת כַּל־עֹרֶב לִמִינְוֹ: (טז) וְאֵת בַּת הַיַּעַנָּה וְאֵת־ ַהַתַּחָמָס וָאֶת־הַשָּׁחַף וָאֵת־הַנֵּץ לְמִינֵהוּ: (יז) וְאֵת־הַכִּוֹס וְאֵת־הַשַּׁלַדְּ וְאֵת־הַיַּנִשְׁוּף: (יח) וְאֵת־הַתִּנְשֵׁמֵת ּ וְאֶת־הַקָּאָת וְאֶת־הָרָחֶם: (יט) וְאֵת` הַחֲסִידָּה הָאֲנָפָה לְמִינֻהּ וְאֶת־ הַדּוּכִיפַת וָאֵת־הַעַטֵּלֵף: (כ) כַּל שֶׁרֵץ העוף החלד עליארבע שקץ הוא לַכֵם: (ס)

HAFTARAH PORTION

Daniel 1:1-21

(1) In the third year of the reign of King Jehoiakim of Judah, King Nebuchadnezzar of Babylon came to Jerusalem and laid siege to it. (2) The Lord delivered King Jehoiakim of Judah into his power, together with some of the vessels of the House of God, and he brought them to the land of Shinar to the house of his god; he deposited the vessels in the treasury of his god. (3) Then the king ordered Ashpenaz, his chief officer, to bring some Israelites of royal descent and of the nobility— (4) youths without blemish, handsome, proficient in all wisdom, knowledgeable and intelligent, and capable of serving in the royal palace—and teach them the writings and the language of the Chaldeans. (5) The king allotted daily rations to them from the king's food and from the wine he drank. They were to be educated for three years, at the end of which they were to enter the king's service. (6) Among them were the Judahites Daniel, Hananiah, Mishael and Azariah. (7) The chief

דניאל אי:אי-כייא (א) בִּשְׁנַת שָלוש לְמַלְכְוּת יְהוֹיָקִים מַלֶדְיִהוּדָה בַּא נְבוּכַדְנָאצַר מֵלֶדְי בָּבֵל יִרוּשָׁלַם וַיָּצַר עַלֵיהָ: (ב) וַיִּתֵּוֹ אַדֹנָי בִּיָדוֹ אַת־יִהוֹיָקִים מֵלֶדְ־יִהוּדָה וּמִקצָת ֹכָּלֵי בֵית־הָאֱלֹהִים וַיִּבִיאֵם אַרץ־שָׁנְעַר בֵּית אַלהַיו וְאֵת־הַכַּלֵים הַבִּיא בֵּית אוֹצֵר אֱלֹהָיו: (ג) וַיִּאמֵר הַמֵּלֵדְ לָאַשִּׁפַנַוֹ רָב סָרִיסֵיו לִהָבִּיא מִבָּנֵי יִשִּׁרָאֱל וּמְזֵּרַע הַמְּלוּכָה וּמְן־ הַפַּרִתִּמֵים: (ד) יִלָדֵים אֲשֵׁר אֱין־ בַּהֶם כַּל־מאום [מוּם מוּנבּי מַרְאֵׁה בַּהָם וּמַשְּבִּילֵים בַּכַל חַכָּמַה וַיִּדְעֵי דַעַתוֹ וּמִבִינֵי מַדָּע וַאֲשֶׁר כִּחַ בַּהֶּם לַעֲמִד בַּהַיבֵל הַמֵּלֶדְ וַלַלְמִדֵם סֵפֵר וּלְשָׁוֹן בַּשִּׁדִּים: (ה) וַיִּמַן ּ לָהֵם הַמֵּלֵדְ דְּבַר־ יום בִּיוֹמוֹ מִפַּת־בַּג הַמֵּלֶדְ וּמִיֵין מִשְׁתַּיו וְלְגַדְלַם שַׁנִים שַׁלְוֹשׁ וּמָקצַתֶּם יַעַמְדוּ לְפָנֵי הַמֵּלֶךְ: (ו) וַיָהֶי בַהָם מִבְּנֵי יְהוּדָה דַּנַיַּאל חֲנַנְלָּה מֵישָׁאֵל וַעַזַרְיֵה: (ז) וַיַּשֵּׁם לָהֱם שַׂר הַסָּרִיסִים שַׁמָוֹת וַיָּשִׁם

officer gave them new names; he named Daniel Belteshazzar, Hananiah Shadrach, Mishael Meshach, and Azariah Abed-nego. (8) Daniel resolved not to defile himself with the king's food or the wine he drank, so he sought permission of the chief officer not to defile himself, (9) and God disposed the chief officer to be kind and compassionate toward Daniel. (10) The chief officer said to Daniel, "I fear that my lord the king, who allotted food and drink to you, will notice that you look out of sorts, unlike the other youths of your age and you will put my life in jeopardy with the king." (11) Daniel replied to the guard whom the chief officer had put in charge of Daniel, Hananiah, Mishael and Azariah, (12) "Please test your servants for ten days, giving us legumes to eat and water to drink. (13) Then compare our appearance with that of the youths who eat of the king's food, and do with your servants as you see fit." (14) He agreed to this plan of theirs, and tested them for ten days. (15) When the ten days were over, they looked better and healthier than all the

לָדָנְיֵּאל בֵּלִטְשַׁאצַּׁר וְלַחַנַנְיָה שַׁדְרַדְּ וּלְמֵישָׁאַל מֵישַּׁדְ וְלַעֲזַרְיָה עֲבֶד נְגְוֹ: ָרו) וַיָּשֵׁם דָּנִיָּאל עַל־לְבַּוֹ אֲשֵׁר לְאֹ־ יִתְגָּאֶל בְּפַתְבַּג הַמֶּלֶךְ וּבְיֵין מִשְׁתַּיו וַיְבַקֵּשׁ מִשַּׁר הַסְּרִיסִים אֲשֶׁר לְא יִתנָּאָל: (ט) וַיִּתֵּן הָאֵלֹהִים אַת־ דָנִיָּאל לְחֱסֶד וּלְרַחֲמֶים לִפְנֵי שַׂר הַפָּרִיסִים: (י) וַלּאמֵר שַׂר ַהַסֶּרִיסִים לְדָנְנֵּאל יָרֵא אַנִּי אֵת־ אַדֹנֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֵׁר מִנָּה אֵת־ מַאַכַלְכֵם וָאֵת־מִשְׁתֵּיכֵם אֵשֶׁׁר לָמָה יִרְאֶּה אֶת־פְּנֵיבֶּם זְעֲבִּים מִן־הַיִּלָדִיםׂ אַשֵּׁר כִּגִילִבֶּם וָחִיַּבְתֵּם אֵת־רֹאשִׁי לַפֶּלֶדְ: (יא) וַיָּאמֶר דָּנֵיָאל אֵל־ הַמֶּלְצֵר אֲשֵׁר מִנָּה שֵׁר הַסֵּרִיסִים על־דַניָאל חַנַנַיַּה מִישַאַל וַעוַריַה: (יב) נַס־נֵא אֶת־עַבָדֵיךּ יָמֵים עַשַּׂרָה וִיתִנוּ־לַנוּ מִן־הַזֶּרעִים וְנאכַלַה וּמֵיִם וְנִשְׁתֵּה: (יג) וְיֵרָאָוּ לְפָנֵידְ מַרְאֵינוּ וּמַרְאֵה הַיִּלָדִּים הָאָכִלִּים אָת פַּתִבָּג ַהַפֶּלֶדְ וְכַאֲשֶׁר תִּרְאֵה עֲשֵׂה עִם־ אֲבָדֶיךּ: (יד) וַיִּשְׁמֵע לָהֶם לַדָּבָר הַוֻּּה וַיְנַפֶּם יַמֵּים עֲשַׂרֵה: (טו) וּמִקּצַת` יָמֶים עֲשָׂרָה נִרְאָה מַרְאֵיהֵם טוֹב

youths who were eating of the king's food. (16) So the guard kept on removing their food, and the wine they were supposed to drink, and gave them legumes. (17) God made all four of these young men intelligent and proficient in all writings and wisdom, and Daniel had understanding of visions and dreams of all kinds. (18) When the time the king had set for their presentation had come, the chief officer presented them to Nebuchadnezzar. (19) The king spoke with them, and of them all none was equal to Daniel, Hananiah, Mishael and Azariah; so these entered the king's service. (20) Whenever the king put a question to them requiring wisdom and understanding, he found them to be ten times better than all the magicians and exorcists throughout his realm. (21) Daniel was there until the first year of King Cyrus.

וּבְרִיאֵי בָּשֵׂר מְן־כָּל־הַיִּלַדְּים ָהָאָכִלִּים אָת פַּתִבָּג הַמֵּלֶדְ: (טז) וַיְהָי הַמֶּלְצַׁר נֹשֵאֹ אֵת־פַּתִבָּגַֹם וְיֵין מִשְׁתֵּיהֵם וִנֹתֵן לָהָם זַרְעֹנֵים: (יז) וְהַיִלָדָים הָאֵלֶּה אַרְבַּעִתָּם נָתַּן לָהָם האַלהִים מדַע וַהשַבֵּל בְּכַל־סֵפֵר וָחָכָמָה וִדְנַיֵּאל הַבִּין בְּכָל־חָזְוֹן וַחֲלֹמְוֹת: (יח) וּלְמְקְצַת הַיָּמִים אַשַר־אַמֵר הַמֵּלֶדְּ לַהַבִּיאָם וַיִּבִּיאָם שַׂר הַסַּרִיסִים לִפְנֵי נְבַכַדְנֵצֵר: (יט) וַיִדַבֵּר אִתַּם הַמֵּלֶדְ וָלָא נִמְצַא` מְכַּלֶּם כִּדָנֵיֵאל חַנַנְיָּה מִישָּאֵל ועזריָה וַיַּעַמִדְוּ לִפְנֵי הַמֵּלֶדְ: (כ) וְכֹֹל דָּבַר חָכִמַת בִּינָה אֲשֶׁר־בָּקֵשׁ מֵהָם הַמֵּלֶדְ וַיִּמְצָאֵם עֲשֶׁר יָדׁוֹת עַל כַּל־ הַתַרִטִמִּים הָאַשָּׁבִּים אֲשֶׁר בְּכָל־ מַלְכוּתְוֹ: (כא) וַיִּהְיֹ דֻּנְיֵּאל עַד־שְׁנֵת אַחַת לְכוֹרֵשׁ הַמֵּלֶדְ: (פ)